

befalingen over samme, med Forbehold af dens Bestemmelse at anvendes som Forbundscontingent, overladt Kongen af Danmark som Fælles-Monarchiets Krigsherre." Dette Forbehold, som Preussen tog paa Forbundets Vegne den 30te Decbr. 1851, er ikke blevet modsagt af vor Regjering, og forekommer mig at ophæve det Forbehold, som blev taget 1841. Regjeringen har ikke blot modsagt dette, men endog i Note af 29de Januar d. A. indrømmet, at Rendsborg skulde besættes af det nydannede Forbundscontingent, saa det forekommer mig, at den ærede Krigsminister ikke kan paaberaabe sig dette ældre Forbehold af 1841. Denne Organisering af det nye holsteenske Forbundscontingent stemmer ganske med det tydske Forbunds Krigsforfatning. Det heder nemlig i den organiske Forbundslov af 9de April 1821 § 3: „For at holdes beredt til at rykke ud, skal Forbundshæren allerede være dannet i Fredstid". Der maa altsaa i Fredstid være et Forbundscontingent, som kan benyttes, naar paaafordres. Der er desuden i de nærmere Bestemmelser for den tydske Krigsforfatning, som senere ere blevne givne, udtrykkeligt fastsat, hvor stor en Deel af Forbundscontingentet der skal være tilstede i Fredstid, og hvor stor en Deel der maa hjempermitteres, og i hvor lang Tid Mandskabet aarligt skal indkaldes til Ævelse. Dette benægtede den ærede Krigsminister ikke forrige Gang, ligesaa lidt som, at Forbundet kan tage Bestemmelser angaaende sin Hærs Organisation og Instruction; men, saaledes som han har opfattet Sagen, maae saadanne Bestemmelser ogsaa komme til at gjælde den hele danske Armee. Naar man ikke vil indrømme, at der er et bestemt Forbundscontingent, maa man antage, at de Bestemmelser, som tages af Militaircommissionen i Frankfurt, ogsaa komme til at gjælde den hele danske Armee, og saa komme vi i det Forhold, at vi ere forpligtede til at deeltage i Tydsklands Krige, uden at Tydskland er forpligtet til at understøtte Danmark. Nu kunne vi i den sondrede Stilling, hvori Monarchiet for Tiden befinder sig, hvilken den ærede Krigsminister meget træffende betegede som et Agglomerat af mindre Stater, i denne Tilstand af 3 Stater, som man mener at kunne sam-

menknytte med Solbater og Soldbetsjente, nu kunne vi ikke her tage nogen Beslutning om Holsteens Forbundsret, vi kunne desværre i Alt, hvad der angaaer Monarchiets fælles Anliggender, ikke tage nogen positiv Bestemmelse, og jeg seer derfor ikke, at vi paa nogen anden Maade, end ved at tage denne negative Bestemmelse, at de danske Tropper ikke skulle anvendes til tydske Forbundscontingent, kunne vise, at den danske Folkerepresentation vil holde Tro og Love ligeoverfor det tydske Forbund, vil holde de Forpligtelser, som vor Regjering sidste Vinter har indgaaet, ifølge hvilke den har forpligtet sig til, at der skal være et af Holstenere og Lauenborgere bestaaende tydske Forbundscontingent, saa at det er i Modstrid med de paa det tydske Forbunds Vegne handlende Regjeringers Erklæringer og i Modstrid med, hvad vor Regjering selv dengang indrømmede, naar saavel den høitærede Justitsminister som den høitærede Krigsminister her have udtalt, at der ikke eksisterer noget særligt holsteen-lauenborgsk Forbundscontingent.

Schack: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: L. Jensen, J. Petersen, C. C. Møller, C. Jørgensen, C. N. Petersen, Kiegels, Raben, Clausen, Steensrup, Ostermann, Tillisch, Hoyer, Lund, Ussing, Wilkens og J. Jensen. Ved Afstemning vedtoges Afslutning med 63 Stemmer mod 17.

Man gik derpaa over til Afstemning, hvorved Justitsministerens Forslag:

a) At 2det Punktum af Paragraphen kommer til at lyde saaledes: „Antallet af det Mandskab, som kaldes til Ævneste, saavel som dets Fordeling til de forskjellige Vaabenarter og disses Afdelinger, bestemmes af Krigsministeren."

b) At der til Paragraphen føies som 3die Punktum: „De, der ikke ere anvendte, inden Rekrutterne for Aaret 1854 ere vaabenøvede, blive at behandle overeensstemmende med Værnepligtslovens § 24."

vedtoges med 47 Stemmer mod 33.